

11.11.2013

MEDEDELING AAN DE LEDEN

(95/2013)

Betreft: Gemotiveerd advies van de Roemeense Kamer van Afgevaardigden inzake het voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie
(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Overeenkomstig artikel 6 van Protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid kunnen nationale parlementen binnen een termijn van acht weken vanaf de datum van toezending van een ontwerp van wetgevingshandeling aan de voorzitters van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een gemotiveerd advies toezenden waarin wordt uiteengezet waarom het betrokken ontwerp huns inziens niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel.

Volgens het Reglement van het Europees Parlement is de Commissie juridische zaken bevoegd voor de naleving van het subsidiariteitsbeginsel.

Hierbij gaat ter informatie een gemotiveerd advies van de Roemeense Kamer van Afgevaardigden inzake bovengenoemd voorstel.

GEMOTIVEERD ADVIES**tot vaststelling van de onverenigbaarheid met het subsidiariteitsbeginsel van
het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot instelling
van het Europees Openbaar Ministerie - COM(2013)0534**

Gezien het Verdrag van Lissabon, en met name de artikelen 5 en 12 VEU, alsmede de aan het Verdrag gehechte protocollen nr. 1 en 2,

gezien de Roemeense grondwet, en met name artikel 148,

gezien haar besluit nr. 11/2011,

gezien de notulen van de Commissie voor defensie, openbare orde en nationale veiligheid, zoals goedgekeurd op 1 oktober 2013,

gezien het definitief ontwerp van gemotiveerd advies zoals goedgekeurd door de Commissie voor buitenlandse zaken op 22 oktober 2013,

gezien de goedkeuring op 28 oktober 2013 door het presidium van de Kamer,

heeft de Kamer van Afgevaardigden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 26, onder b), van haar besluit nr. 11/2011, in uitoefening van haar toetsingsrecht inzake de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid het volgende **gemotiveerd advies** vastgesteld:

De Kamer van Afgevaardigden

1. stelt vast dat voldaan is aan de door de Verdragen gestelde voorwaarden voor subsidiariteitstoetsing door de parlementen: het voorstel is van wetgevende aard en valt niet onder de bevoegdheden die exclusief aan de Europese Unie zijn toegedeeld, zoals bepaald in artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 2, van het VEU en artikel 2, lid 6, van het VWEU;
2. stemt in met de voorgestelde rechtsgrondslag, te weten artikel 86 VWEU;
3. onderkent evenals de Commissie voor de defensie het belang van de mogelijkheid tot schikking tussen het Europees Openbaar Ministerie en een verdachte in geval van een strafbaar feit waardoor de financiële belangen van de Unie geschaad zijn, op grond waarvan de strafvervolging wordt gestaakt indien de schade is vergoed en er een boete is betaald, en is van oordeel dat deze procedure, die nieuw is voor het nationale rechtsstelsel, overgenomen kan worden en tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de verordening kan bijdragen; neemt kennis van de conclusie van de Commissie voor de defensie dat het voorstel een versterking inhoudt van de rechten van verdachten naar wie het Europees Openbaar Ministerie een gerechtelijk vooronderzoek instelt;
4. neemt kennis van het voorlopige standpunt van de Roemeense regering, die in

beginsel openstaat voor elk voorstel op Unieniveau met het oog op verbetering van de effectiviteit van de maatregelen ter bestrijding van corruptie in het algemeen en fraude met Europese gelden in het bijzonder;

5. neemt kennis van het voornemen van de Roemeense regering om de Raad van de EU te wijzen op de noodzaak van een grondige analyse van het verordeningvoorstel omdat tal van aspecten problematisch of onduidelijk zijn;

6. neemt kennis van het standpunt van het Ministerie van Justitie dat bepaalde aspecten van het verordeningvoorstel problematisch zijn en aan een nader onderzoek worden onderworpen, maar dat het wel strookt met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid;

7. wijst op de procedurele omstandigheid dat voor de vaststelling dat dit wetgevingsvoorstel niet met het subsidiariteitsbeginsel strookt een kwart van het totaal van de stemmen van de nationale parlementen vereist is, zoals bepaald in artikel 76 VWEU betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht; wijst er voorts op dat dit voorstel volgens de bijzondere wetgevingsprocedure wordt behandeld, zodat eenparigheid van stemmen in de Raad vereist is, na goedkeuring van het Europees Parlement; wijst erop dat Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk, die zich dankzij een "opt-outclausule" in dezen afzijdig kunnen houden, deze verordening niet hoeven toe te passen, ook al wordt zij vastgesteld;

8. neemt ter kennis dat de instelling van het Europees Openbaar Ministerie reeds is vastgesteld bij artikel 86, lid 1, van het VWEU en dat het Europees OM krachtens artikel 86, lid 2, bevoegd is tot het opsporen, vervolgen en voor het voor het gerecht brengen van daders van en medeplichtigen aan strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, en belast is met de rechtsvordering voor de bevoegde rechterlijke instanties van de lidstaten in verband met deze strafbare feiten;

9. erkent het belang van een doeltreffende bestrijding van fraude ten nadele van de financiële belangen van de EU, maar wijst erop dat het begrip "financiële belangen van de Unie" niet gepreciseerd is, zodat het met name in gecompliceerde zaken lastig kan zijn om vast te stellen welke strafbare feiten louter de financiële belangen van de Unie schaden en welke van de strafbare feiten ten nadele van die belangen ook een overtreding van de nationale wet inhouden; aldus wordt het voor het Europees Openbaar Ministerie mogelijk ook op te treden buiten het in artikel 86 VWEU bedoelde terrein en bestaat er een aanzienlijk risico dat de bevoegdheden van de nationale openbare ministeries en die van het Europees Openbaar Ministerie elkaar overlappen en dat de strafvervolging op nationaal niveau belemmerd wordt;

10. is van oordeel dat de meerwaarde van nieuwe bevoegdheden voor de Unie op het gebied van de strafvervolging door de Commissie onvoldoende beargumenteerd is en stelt daarom het volgende:

- aangezien artikel 86 VWEU de rechtsgrondslag vormt voor de instelling van een toekomstig Europees Openbaar Ministerie, verdient het vermelding dat lid 1 van dat artikel voorziet in de instelling van een Europees Openbaar Ministerie "op de grondslag van Eurojust", maar de Commissie heeft geen evaluatie uitgevoerd van het functioneren van Eurojust, en meer concreet van de resultaten van Besluit 2009/426/JBZ van 16 december

2008 inzake het versterken van Eurojust, hetgeen neerkomt op het ontbreken van een motivering voor het verordeningvoorstel;

- de Commissie had voldoende argumenten naar voren moeten brengen voor haar afwijzing van een collegiaal model voor het Europees Openbaar Ministerie en voor de veronderstelling dat Eurojust de grenzen van haar activiteiten zou hebben bereikt – omstandigheden die de instelling van een dergelijk OM in het kader (of op de grondslag) van Eurojust zouden verhinderen;
- de Commissie had moeten aantonen dat de strafvervolging van strafbare feiten ten nadele van de financiële belangen van de Unie in overwegend nationaal en plaatselijk verband tekortschiet;
- de Commissie had in detail moeten ingaan op het vraagstuk van de rechterlijke toetsing van de procedurele handelingen die het Europees Openbaar Ministerie verricht;

11. is van oordeel dat bij fraude op nationaal of plaatselijk niveau de effectiviteit van de bestrijding in de eerste plaats van maatregelen op het desbetreffende niveau afhangt; de exclusieve bevoegdheid van het Europees OM op het vlak van opsporing, vervolging en voor de rechter brengen van daders van strafbare feiten ten nadele van de financiële belangen van de Unie, gekoppeld aan de bijbehorende bevoegdheid tot vervolging van daarmee samenhangende vergrijpen, gaat ten koste van de duidelijkheid wat betreft het beginsel van rechtszekerheid, aangezien er daarbij geen hogere voorziening mogelijk is;

12. is van mening dat er niet ten volle gebruik is gemaakt van de bestaande Europese coördinatiemechanismen op strafrechtelijk gebied, terwijl deze mechanismen voldoende mogelijkheden bieden voor een doeltreffende bestrijding van fraude met Europese gelden, en pleit voor versterking van Eurojust en het fraudebestrijdingsbureau OLAF, alsook voor maximale gebruikmaking van de bevoegdheden waarover deze instanties beschikken.

De Kamer besluit om deze redenen een gemotiveerd advies uit te brengen, inhoudende dat het voorstel voor een verordening niet met het subsidiariteitsbeginsel strookt.

Dit gemotiveerd advies is gericht tot de voorzitter van het Europees Parlement, de voorzitter van de Raad en de voorzitter van de Europese Commissie, alsmede tot de Roemeense regering.